

И наистинѣ той-зи непознатъ челякъ много приличаше на ламіѣ тѣ, която бѣше подъ стѣпкѣ тѣ Белерофоноу.

— Читѣте той-зи надписъ, рече непознаты-атъ, той каз'ва; въсѣдникъ ще дойди да призема Цариградъ, але има да го воспре челякъ-атъ, кой-то е изобразенъ подъ стѣпкы-тѣ на того-зи конника. Дайте ми сабіѣ да свалѣ Симеоновѣ тѣ главѣ отъ чужды-тѣ рамена.

— Ты си лудъ, каза единъ отъ големциѣ Романовѣ, мраморна глава отсѣкува ли ся?

— Ако не отсѣкѣ тѣѣ мраморнѣ главѣ, и ако не изгори тя въ огънь-атъ, накладѣте огънь, и изгорѣте мене, отговори непознаты-атъ.

— Исполнѣте му желѣѣ тѣ, каза Романъ, завърнѣ конъ-атъ, и полекъ-лека отиде въ дворовы-тѣ си.

— Ето ти острѣ сабіѣ, каза единъ отъ тѣлохранители-тѣ цареви.

— Ако не устоишь на думѣ тѣ си, щѣ ты изгоримъ, извика народъ атъ.

— Накладѣте огънь, каза непознаты-атъ, хвати сабіѣ тѣ отъ рѣцѣ-тѣ на войникъ-атъ, скочи прѣвянъ на мраморно-то подноже, сѣти на конъатъ, замахнѣ сабіѣ тѣ, и главата

Иск. № 39